

Halottaink

Doktor Károly

(1944-1993)

Huszonkét éves voltál ekkor. Ifjú házas, reményektől, tettvágytól duzzadó fiatalember. Testületünk tagja lettél itt, a szombathelyi büntetés-végrehajtási intézetben. Kiváló eredménnyel elvégezted – a következő évben – az alapfokú őri iskolát, ekkor léptetek először elő soron kívül: őrmester lettél. A legkeményebb poszton: külső, majd belső őrként dolgoztál – katonásan, fegyelmezetten, becsületesen. Akkor talán még te sem sejtetted, hogy egyenes, folyvást emelkedő életpálya nyílik meg előtted. De abban biztos vol-

tál: személy és feladat szerencsés találkozására történt meg veled. Hivatásodra leltél, hamarosan kineveztek körletparancsnoknak. Értethető hát, hogy a Rendőrtiszti Főiskolán, ahol évekig társak és barátok voltunk, egyfajta felfokozott tudásszomj, bizonyítási vágy jellemzett.

Friss diplomásként – őrszolgálati tapasztalataid birtokában – új beosztásba kerültél. Gyakorlatba ültetted a főiskolán tanultakat, örködtél – a hatáskörödbe eső területen – a fogva tartás törvényessége felett. Szolgálatiág-vezetőként, majd őrségparancsnokként.

Mindenki számára természetes volt már akkoriban, hogy teljességében látod és átfogod ismereteiddel e kemény, örök bizonytalansággal terhes szakma (és egyben hivatás) mindahány apró titkát. Több, mint húszéves szolgálat, egy évtizedes vezetői gyakorlat

állt már mögöttem, amikor 1987-ben új emberek közé kerültem.

A szolnoki büntetés-végrehajtási intézet parancsnokát, Doktor Károly őrmagyot hamar megismerte és megszerette a szolnoki álmomány.

Életed utolsó idejében nyugtalan voltál, érzelmileg feszült, mint húr, ha pattan, de most közös óhajunkat mondom ki: Legyen neked könnyű e hazai föld.

(Részlet Markó István búcsúbeszédéből, amely elhangzott Doktor Károly szombathelyi temetésén 1993. november 4-én)

Koltai Emil

(1950-1993)

Eltávozott örökre egy jó barát, csendes szomszéd, segítőkész kolléga. Meghalt dr. Koltai Emil bv. őrmagy.

Hosszú ideig dolgoztunk együtt, így első élményem vele kapcsolatban a munkához kapcsolódik. Ül egy szoba közepén, valamelyik telefon mindig csörög, szállítás van, mindenki ideges, feszült. Ő csak ül, kezében főbb telefon, mindenkit nyugtat türelmesen. A következő emlék 1980. Munka mellett befejezte az egyetem a jogi karon, egy év múlva már próbálta az egyenruháját, és csendben viselni kezdte.

A gyors halál igazságtalan. Soha nem válogat aszerint, hogy mennyi dolga lett volna még az életben annak, akit kiválasztott. Sokszor mondják, hogy a munkahelyen nincs pótolhatatlan ember, a munkának mennie, a szervezetnek működnie kell. Ezzel szemben én úgy gondolom, minden kolléga pótolhatatlan. A munka ugyan megy, a szervezet működik, de másképpen. Nem úgy, mint veled tenné. Sokat vittél magaddal, aminek hiányát most fogjuk érezni, hogy már nem vagy közöttünk.

(Részlet dr. Sereg Pál búcsúbeszédéből, amely elhangzott a rákoskeresztúri Újköztemetőben, 1993. november 23-án.)

Kratochwill

Ferenc

(1933-1993)

A Rendőrtiszti Főiskola főigazgatója örökre elhagyta dolgozószobáját, amelynek falán egy diszkard és számos rendőrijelvény hirdette a későn választott új hivatás iránt érzett elkötelezettségét. Meghalt egy kiváló pedagógus, pedig milyen nagy hiányt szenvedünk jó tanítókból.

Nincs többé közöttünk a miskolci jogi kar alapítója, a nagyszerű iskolavezető, éppen most, amikor a rendészeti felsőoktatás gyökeres átalakításra vár. Meghalt a büntetőper tudományának egyik legsikerebb hazai művelője, akinek tudására nagy szükség lenne az eljárásjog modernizációjában. A büntető hatalom szelíd kézzel intő szakemberétől, a kényszert

is humanizmussal alkalmazó jogásztól búcsúzunk most, amikor emberség dolgában egyre fogynak a tartalékaink.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem docense csaknem két évtizeden keresztül arra tanította a leendő tisztek újabb és újabb nemzedékeit, hogy jogi tudás nélkül nincs eredményes feldejtés, hogy a törvénysértés semmivel nem indokolható, s aki visszaél hatalmával, az magát alázza meg.

Azok a tisztársaink, akik hittek a tanár úrnak, sikeres és becsületes emberek lettek. És mert jó nevelő volt, sokan hittek neki. Tanításai értéket képviseltek, mert hibátlan tudományos alapra építkeztek, miközben a hallgatók elé rajzolták a mindennapi valóságot is, amely oly lényeges a büntetőjogás számára. Szakirodalmi munkássága is ezt a sokoldalúságot bizonyítja. Írásai otthonosan mozognak az alapelvek világában, a tárgyalás előkészítésének elvi kérdéseiben csakúgy, mint ahogyan

a példatárak és iratminták is szerzőjük felkészültségét igazolják. Mindez megóvta őt attól, hogy tudását üres okoskodással silányítsa. Harmincéves jogtanári működése és tudományos fokozattal elismert kutatómunkája viszont lehetővé tette számára, hogy a bűnügy triviális világából kilépve, eljusson a büntető igazságszolgáltatás szélesebb összefüggéseinek feltárásához.

A gyilkos kór nem engedte

meg, hogy a főigazgató úr befejezze legméltóbb küldetését, a rendészeti tisztképzés új szellemű kialakítását. Utolsó írása bizonyítja, hogy a betegágyon is ezen töprengett. Most elköszön tőle a Börtönügyi Szemle. Nehéz szívvel búcsúzunk a Magyar Börtönügyi Társaság tagjától.

(Dr. Finszter Géza búcsúszavai érthető módon megjelentek a Rendészeti szemlében is.)

Eltávoztak közülünk 1993-ban

BERENTÉS BÉLA, a Szegedi Fegyház és Börtön öre, élt 30 évet
BRADACS JÁNOS, a Bp.-i Fegyház és Börtön felügyelője, élt 33 évet
DOMOKOS GÁBOR, az Esztergomi Bv. Intézet öre, élt 46 évet
JÓNÁS LAJOS, a Szombathelyi Bv. Intézet öre, élt 47 évet
KACZOR JÁNOS, a Zalaegerszegi Bv. Intézet öre, élt 39 évet
KASSAI ERZSÉBET, a Pálhalmi Börtön és Fogház előadója, élt 42 évet
MOHAROS LÁSZLÓNÉ, a Martonvásári Bv. Intézet raktárosa, élt 31 évet
RUZSAI PÁL, a Váci Bv. Intézet főfelügyelője, élt 44 évet
SUGÁR SÁNDOR, az Állampusztai Börtön és Fogház öre, élt 46 évet
SZABÓ JÁNOSNÉ, a Pálhalmi Börtön és Fogház előadója, élt 42 évet
SZARVAS LÁSZLÓ, a Váci Bv. Intézet nevelője, élt 39 évet
SZIKORA FERENC, a Bp.-i Fegyház és Börtön raktárvezetője, élt 31 évet
TIMÁR ANDRÁS, a Szegedi Fegyház és Börtön konyhavezetője, élt 51 évet
VARGA JÁNOS, a Szolnoki Bv. Intézet öre, élt 28 évet.

Emléküket megőrizzük!

